

RÖPORTAJ

Emrah Tagi ERTUĞRUL & Elif KAYA

Ağustos 2008

Emrah Tagi ERTUĞRUL: Öncelikle doğa eğitim projesine hoş geldiniz

EK: Hoş bulduk

ETE: Öncelikle kendinizi tanıtır mısınız?

EK: Ben **Elif KAYA**. Antalya'dan katılıyorum. Korkuteli YİBO'DA İngilizce öğretmeniyim. Bu eğitim kampına bir arkadaşım daha önceden katılmıştı. Onun tavsiyesiyle geldim ve iyiki de gelmişim. Çok memnun kaldım.

ETE: Daha önce böyle bir projeden haberiniz oldu mu?

EK: Böyle bir projeden haberim yoktu. TÜBİTAK'IN sitesini çok fazla takip ettiğimi söyleyemem ama bundan sonra daha çok takip edeceğim herhalde. Böyle bir projeden haberim yoktu gerçekten. Ben izci öğretmeniyim aynı zamanda. İzcilik kamplarına katılıyorum ama böyle bir doğa eğitimi projesinden haberim yoktu.

ETE: Peki neden Isparta'yı tercih ettiniz?

EK: Yakın olmasından dolayı. Antalya'da oturuyorum. Daha uzak bir yer olsaydı benim için daha fazla problem olacaktı. Ama Antalya'dan geliyor olmam benim için tercih sebebi oldu.

ETE: Peki gelirken beklentileriniz var mıydı?

EK: Tabiki beklentilerim vardı. En başta öğrencilerimle kamplara gideceğim. Bu yıl onlara faydalı bilgiler sunmak istiyorum, kamplarda boş boş hadi bunu yapalım, şunu yapalım hadi oyun oynayalım demektense oradaki çevreyi, bitkileri, gördüğümüz hayvanları tanıtmak için böyle bir şey istiyordum açıkçası. Daha önce doğa hakkındaki bilgilerimin yeterince iyi olmadığını düşünüyordum ve bu program sayesinde doğayı gerçekten daha iyi tanımış olduğuma inanıyorum.

ETE: Peki projeden önce de dediğiniz gibi öğrencilerinizi araziye götürüyordunuz. Projeden önce götürdüğünüzde ne yapıyordunuz?, şimdi ne yapmayı planlıyorsunuz?

EK: Daha önceden birkaç yıl öncede almıştım sertifikamı. Öğrencilerimi daha önceden gittiğimiz piknik alanlarında saha oyunları, izcilikle ilgili oyunlar oynuyor, şarkılar söylüyorduk.

Çocukları çevre hakkında çok basit bilgiler veriyordum ama bu kadar ayrıntılı bilgiler veremiyordum. Çünkü yeterince bilgim yoktu.

EK: Daha önceleri çevre deyince; aklımıza bitki, bitkiler alemi, hayvanlar alemi yani içinde bulunduğumuz alan geliyordu. Şimdi de aynı şeyler geliyor ama daha farklı olarak geliyor. Şimdi ben çevre dediğimde ağaçlar, bitkiler ve hayvanlara daha genel bir gözle bakıyorum. Yoldan geçerken kuş ya da karga vb. kuşları çok genelliyordum. Ağaçlar hakkında da aynı şekilde çok ayrıntılı bakmıyordum ama şunu fark ettim arkadaşlarla da onu konuştuk yolda gidince ha şu bitki hocamızın gösterdiği bitkidir. Şu ağaç şu ağacı görmediğim, bilmediğim, tanımadığım ağaçları da tanımış oldum. En azından daha önce gördüğüm ama bilmediğim ağaçların şimdi isimlerini biliyorum. En azından şimdi daha ayrıntılı bakıyorum çevreye.

ETE: Peki projeyi tavsiye edecek misiniz?

EK: Tabii ki edeceğim. Ama bundan sonra Isparta tekrardan olmayacak. Son grup biziz. Ama bundan sonraki projeleri hem kendim takip edeceğim, hem de arkadaşlarıma tavsiye edeceğim.

ETE: Peki bu tip projelerin yaygınlaştırılması sizce bir önem ifade ediyor mu?

EK: Tabii ki! tabii ki! Çok fazla önemli ama sadece öğretmenlere değil; TÜBİTAK'IN öğrencilere yönelik proje yapması gerektiğini düşünüyorum. Doğa bilincinin özellikle öğrencilik çağlarında verilmesi gerektiğine inanıyorum.

ETE: Peki bu proje sizce doğayla ilgili bilgiler kazandırdı. Bu tip bilgileri aktarırken nasıl bir metot izlemeyi düşünüyorsunuz? Bu proje, eğitim metotlarıyla ilgili aklınızda bir şeyler oluşturdu mu?

EK: Bu projede edindiğim doğa bilincini uygulamalı olarak, yani direk doğadan aktarabilirim diye düşünüyorum. Çünkü öğrencilerimi çevrede bir yerlere götürüp pikniklerimiz oluyor. Mesela bizim götürdüğümüz çevre temizliklerimiz oluyor. Doğa ilgili eğitimleri doğada vermeyi düşünüyorum. Bu şekilde bir metot uygulamayı düşünüyorum.

ETE: Teşekkür ederiz.